

Regimenterne Sted saaledes, at Hærens Rekruttilgang bliver stiftvis tildelt de 3 forskjellige Batailloner, som høre til et Regiment. Følgen deraf er, at der bliver omtrent $1\frac{1}{2}$ Aar, hvori Befalingsmændene ved en Bataillon ere stærkt beskæftigede med Rekrutuddannelse, og der kommer senere $1\frac{1}{2}$ Aar, hvor de ikke have noget Mandskab inde, hvor deres Tjenstgjøren saaledes er betydelig indskrænket. Denne Fordeling af Rekruterne, som var foreslaaet i det Lovforslag, der blev forelagt af Regjeringen i Sessjonen 1879—80, er jo ikke blevet bedre ved den Forandring, som der er bevirket ved Tillæg til Hærløven af 25de Juli 1880, idet Rekruttholdet er blevet delt i 2 Dele, hvoraf det ene Hold indkaldes i Begyndelsen af April og det andet i Begyndelsen af November. Jeg har i sin Tid som Medlem af Landstingets Udvalg over det omtalte Lovforslag 1879—80 stemt for denne Fordeling af Rekruterne, naagtet den aldrig har tiltalt mig. Jeg har meget mere foretrukket den Fordelingsmaade, som var foreslaaet i Lovforslaget, der var forelagt i Samlingen 1875—76. Men jeg gik ind derpaa, fordi jeg troede, der var nogen Stemning for det i Hæren, og fordi man oplyste os om, at der var nogen Stemning i det andet Thing for at slutte sig til en saadan Fordeling af Rekruterne. Naar man forlanger af Befalingsmændene, at de skulle være underkastede en vedvarende og stræng Tjeneste i Løbet af $1\frac{1}{2}$ Aar, som Tilfældet er nu efter den gjældende Lov, og man saa giver dem Frihed i $1\frac{1}{2}$ Aar, og de i denne Tid ikke komme i Berøring med deres Mandskab, saa tror jeg, at man derved stiller for store Forandringer til Befalingsmændene og bringer dem i en uheldig Stilling, ved at de komme aldeles ud af Berøring med deres Mandskab. Jeg veed, at man har sagt, at i de $1\frac{1}{2}$ Aar, hvori Officererne ved de enkelte Batailloner ikke have nogen videre Tjenestegjoring, vilde man kunne finde Anvendelse for dem ved de andre Afdelinger. Dette er nu efter min Formening mindre nødvendigt efter den Forøgelse af faste Befalingsmænd, som er givet ved Tillæg til Hærløven af 25de Juli 1880. Men man mener saa at give dem Tid til Selvstudium og til Udvikling af deres militære Kundskaber. Jeg tvivler ingenlunde paa, at dette Sidste i en stor Udstrækning er blevet benyttet af Fodfolkets Officerer, men jeg tror dog, at de langt vilde foretrække, om man sørgede for, at deres Tjenestegjoring blev jævnt fordelt det ene Aar som det andet uden Overanstrengelse og levnende dem tilstrækkelig Tid til stadig at udvikle deres militære Kundskaber. Det forekommer mig, at den høitærede

Krigsminister efter de Udtalelser, der findes i Bemærkningerne til Lovforslaget, ogsaa nærer de samme Ansuelser, men paa Grund af Uoverensstemmelse mellem Fodfolkets Officerer har han troet at burde lade det bero ved den nu gjældende Ordning, kun foretagende den lille Rettelse, som er foreslaaet i Lovforslaget, og som klart kommer frem i Bemærkningerne til selve Lovforslaget. Om der derved vindes noget Betydeligt, om det, der vindes tilfulde kan opveie, hvad der muligvis tabes paa den anden Side, derom skal jeg ikke tillade mig her at udtale nogen Formening. Men da Hans Excellence Krigsministeren gjør dette Forslag efter en nøie Overveielse, finder jeg ingen Anledning til at reise nogen som helst Indvending mod selve Lovforslaget, og jeg skal slutte mig til at anbefale det til det høie Thing. — Den næste Forandring indeholdes i § 3, hvor der foreslaas at forøge den aarlige Rekrutudtagning til Rytteriet, saaledes at hvert Regiment faar 105 Mand. Det har jo viist sig, at den Rekruttilgang til Rytterregimenterne, som er fastslaaet i Hærløven, har været utilstrækkelig, naar disse Regimenter skulle kunne bringes op til fuld Krigsstyrke og bringes op til en forsvarelig Styrke under Fredsovelserne. Det er derfor naturligt, at man forøger Rekrutantallet til disse Regimenter. — De Forandringer, som ere foreslaaede i §§ 6 og 7, har man søgt ad anden Veie at opnaa, nemlig ved Bevillinger paa de aarlige Finantslove. Det er ikke lykkes. Nu er det viist fuldkommen hensigtsmæssigt, at det bringes ind i dette Lovforslag, og det kan jo saaledes kun anbefales. — § 8 omhandler Udtagelse eller rettere sagt Anvendelse af Militærarbeidere. Paragrafen siger: „Mandskabet til Traintjenesten, Hestepassertjenesten samt til Sundhedstropperne udtages af Militærarbeiderklassen, og der indkaldes dertil aarlig henholdsvis 160, 269 og 120 Mand.“ Den høitærede Krigsminister har ved Forelæggelsen af Lovforslaget motiveret den foreslaaede Forandring, idet han henviste til den utilstrækkelige Rekruttilgang, Fodfolket vilde faae, naar de andre Baaben, Artilleri- og Ingenieurkorpsen, fik den foreslaaede Udvidelse. Med Hensyn til Udtagning af Hestepassere og for en Del ogsaa af Mandskab til Sundhedstropperne og til Traintjenesten har man hyppig været Ansuelst saavel i Regjeringen som i Rigsdagen. Naar vi se tilbage til det Lovforslag, som blev forelagt i 1875—76, se vi, at man der fastholdt, at Hestepassere skulde udtages af Kombattantklassen. Gaa vi til Lovforslaget, der i 1876—77 blev forelagt af den samme Krigsminister, se vi, at Heste-